

T.C.
YARGITAY
YİRMIÜÇÜNCÜ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2015/6136
Karar : 2016/2935
Tarih : 05.05.2016

-KARAR-

7201 Sayılı Tebligat Kanunu'nun 16. maddesi, " Kendisine tebliğ yapılacak şahıs adresinde bulunmazsa tebliğ kendisi ile aynı konutta oturan kişilere veya hizmetçilerinden birine yapılır." hükmünü; Tebligat Kanunu'nun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 25. maddesi, "Kendisine tebligat yapılacak kişi adresinde bulunmazsa tebliğ, kendisi ile aynı konutta oturan kişilere veya hizmetçilerinden birine yapılır." hükmünü içermektedir. Bu madde hükümlerinde muhatabın bulunmama nedeninin araştırılması ve tebliğ belgesinde gösterilmesi gerektiğine yönelik bir düzenleme getirilmemiş ise de, önce muhatabın aranması, muhatabın tevziat saatinde o yerde bulunmadığının ancak aynı gün tevziat saatinden sonra döneceğinin tespiti halinde kendisi ile aynı konutta oturan kişilere veya hizmetçilerinden birine tebligatın yapılması gerekmektedir.

Tebligat Kanunu'nun 20. maddesinde, tevziat saatinde o yerde bulunmayıp, aynı gün tevziat saatinden sonra dönmeyeceği belirlenen muhataplar için "13,14,16,17 ve 18. maddelerinde yazılı şahıslar, kendisine tebliğ yapılacak kimsenin muvakkaten başka yere gittiğini belirtirlerse; keyfiyet ve beyanda bulunanın adı ve soyadı tebliğ mazbatasına yazılarak altı beyan yapan tarafından imzalanır ve tebliğ memuru tebliğ evrakını bu kişilere verir. Bu kişiler tebliğ evrakını kabule mecburdurlar. Kendisine tebliğ yapılacak kimsenin muvakkaten başka bir yere gittiğini belirten kimse, beyanını imzadan imtina ederse, tebliğ eden bu beyanı şerh ve imza eder. Bu durumda ve tebliğ evrakının kabulden çekinme halinde tebligat, 21. maddeye göre yapılır. Bu maddeye göre yapılacak tebligatlarda tebliğ, tebliğ evrakının 13,14,16,17 ve 18. maddelerinde yazılı kişilere verildiği tarihte veya ihbarname kapağına yapıştırılmışsa bu tarihten itibaren 15 gün sonra yapılmış sayılır. "hükmüne; Yönetmeliğin 29. maddesinde, "21, 22, 23, 25, 26 ve 27. maddelerde yazılı kişiler, tebliğ yapılacak olanın geçici olarak başka yere gittiğini belirtirlerse, tebliğ memuru, muhatabın hangi sebeple adresten geçici olarak ayrıldığını, beyanda bulunanın adı ve soyadı ile sıfatını tebliğ tutanağına yazar. Tebliğ tutanağını beyanda bulunana imzalatır ve tebliğ edilecek evrakı beyanda bulunana verir. Bu kişiler tebliğ evrakını kabule mecburdurlar. Bu kişilerin beyanlarını imzadan kaçınmaları veya tebliğ evrakını kabul etmemeleri durumunda, tebliğ memuru bu hususu tutanağa yazar, imzalar ve tebliğ olunacak evrakı, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti üyesinden birine ya da kolluk amir veya memurlarına imza karşılığında teslim eder ve teslim ettiği kişinin adresini içeren ihbarnameyi gösterilen adresin kapısına yapıştırır." hükmüne yer verilmiştir.

Somut olayda, gerekçeli kararın davalı Ş.. D.. adına tebliğe çıkarıldığı, tebligatın muhatabın evde olmaması sebebiyle aynı konutta birlikte ikamet ettiğini beyan eden eşi imzasına tebliğ edildiği anlaşılmıştır.

Gerekçeli kararın tebliğine ilişkin belgede muhatabın tevziat saatinde evinde bulunmadığına ve aynı gün döneceğine ilişkin bir tespite yer verilmediği görülmüştür. Tebligat Kanunu'nun tevziat saatinde o yerde bulunmayıp, aynı gün tevziat saatinden sonra dönmeyeceği belirlenen muhataplar için düzenleme içeren 20. ve Yönetmeliğin 29. maddesinde aranan, anılan belirlemeye ilişkin bir açıklama da tebliğ belgesinde bulunmamaktadır. Bu tebligat, Tebligat Kanunu'nun 16, 20; Yönetmeliğin 25, 29 maddeleri hükümlerine uygun yapılmış değildir.

Bu durumda, gerekçeli kararın davalı Ş.. D..'ye Tebligat Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine uygun olarak

tebliği ile temyiz süresinin beklenmesi, hükmün temyiz edilmesi halinde temyiz dilekçesinin dosyaya eklenmesi, için dosyanın yerel mahkemesine geri çevrilmesi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, dosyanın yerel mahkemesine GERİ ÇEVİRİLMESİNE, 05.05.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.